

Λαρίσης Ιερώνυμος: “Η Παναγία μας δεν είναι κομβικό πρόσωπο μόνο στη Θεολογία μας, αλλά και στη λατρεία μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

“Δοξάζουμε κι εμείς την Κυρία Θεοτόκο, όχι γιατί έχει ανάγκη τη δική μας ανθρώπινη δόξα, αυτή που είναι η Βασίλισσα των Ουρανών και των Αγγέλων και Κυρία πάντων ημών, αλλά γιατί μέσα από αυτήν τη δοξολογική προσέγγιση, χαιρόμαστε. Και χαιρόμαστε όχι μόνο για τη δόξα της Μάνας μας της Παναγιάς, αλλά για το γεγονός πως η δική Της δόξα είναι πιστοποίηση και διαβεβαίωση και για τη δική μας δόξα κοντά στον Υιό Της, όλων ημών που θέλουμε να λεγόμαστε και να είμαστε παιδιά Της”.

Αυτό επεσήμανε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Λαρίσης** και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος στο μήνυμά του για την Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Παρακάτω το μήνυμα:

Πρός

Τόν Ίερό Κλῆρο καί τόν

Εὐσεβῆ Λαό τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου,

Ἀναφέραμε στό περσινό μας μήνυμα πώς δέν νοεῖται ἐκκλησιαστική σύναξη, προσευχητική ἀναφορά, Θεία Λατρεία στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς μνημόνευση τοῦ Τιμίου Ὁνόματος τῆς Κυρίας Μεγαλόχαρης, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦτο γιατί ἡ Παναγία μας δέν εἶναι κομβικό πρόσωπο μόνο στή Θεολογία μας, ἀλλά καί στή λατρεία μας. Κι ὅπως οἱ Ἅγιοι Ἀποστόλοι θεωροῦσαν εὐλογία νά ἔχουν ἀνάμεσά τους τή Μητέρα τοῦ Κυρίου, ἔτσι κι ἐμεῖς δέν ἀντέχουμε νά μήν ἔχουμε σέ κάθε Ὁρθόδοξο Ναό ὄχι μόνο μιά – δέν μᾶς φτάνει – ἀλλά πολλές εἰκόνες διάσπαρτες τῆς Παναγίας μας, γιά νά τονίζουμε τήν αἴσθηση ὅτι ἡ Παναγία εἶναι μαζί μας καί δέν μᾶς ἐγκατέλειψε, οὔτε θά μᾶς ἐγκαταλείψει ποτέ. Κι ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά δέν νοεῖται Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας χωρίς τή μνημόνευση σέ πολλά σημεῖα τοῦ Τιμίου Ὁνόματός Της.

Κι ὅπως οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας Της, τόσο ὅσο ἦταν ἐν ζωῇ, ἀλλά καί μετά τήν ἔνδοξη Κοίμησή Της, ἔτσι κι ἐμεῖς δέν διανοούμεστε νά θεωρήσουμε ὅτι Τήν ἀποχωριστήκαμε, γι' αὐτό καί προσευχόμαστε σέ Αὐτήν, Τήν εὐχαριστοῦμε, Τήν προσκυνᾶμε, συνομιλοῦμε μπροστά στήν Εἰκόνα Της κι ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι εἶναι ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Ἔχουμε ἐπίσης, τήν αἴσθηση ὅτι ἡ Κοίμησή Της ἀποτέλεσε ἀφορμή μεγαλύτερης δόξας γιά τή Μεγαλόχαρη. «Τῇ Ἐνδόξῳ Κοιμήσει Σου, οὐρανοί ἐπαγάλλονται καί Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα», δηλαδή μέ τήν ἔνδοξη Κοίμησή Σου οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται μέ ἀσύλληπτο τρόπο, ἐνῶ καί οἱ ἐπουράνιες στρατιές τῶν Ἀγγέλων ἔχουν καταχαρεῖ. Ὅχι βέβαια, ἐπειδὴ κατέλαβε ὁ θάνατος τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀλλά διότι ἐπειδὴ καί στό δικό Της πρόσωπο, μέ τή μετάστασή Της, σημειώθηκε ἄλλη μιά νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτό καί μιλάμε γιά τό Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦταν ἀφορμή νά φανεῖ μέ μοναδικό τρόπο ἡ δόξα Της, πολύ περισσότερο ἀπό ὅσο εἶχε μέχρι τότε διαπιστώσει ἡ Ἐκκλησία.

Σέ ἕναν ἀπό τούς πιό σπουδαίους θεολογικούς του λόγους, στό «Ἐγκώμιον εἰς τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Θεομήτορος», ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός συνθέτει ἕναν διάλογο μεταξύ Παναγίας καί Χριστοῦ. Λέει ἡ Παναγία πρὸς τόν Χριστό: «Υἱέ μου, ἐγώ ἐν παρθενίᾳ σοῦ ἔδωσα τό σῶμα, ἐγώ σέ ἐθήλασα, ἐγώ σέ ἐβάστασα στήν ἀγκαλιά μου, ἐγώ σέ μεγάλωσα, ἐγώ ἤμουν κοντά σου στόν Σταυρό καί διῆλθε τήν ψυχή μου, κατὰ τήν προφητεία, ἡ ρομφαία τοῦ θανάτου σου. Τώρα ἐσύ πάρε τήν ψυχή μου κοντά σου καί κάνε ὅ,τι ἀρμόζει νά κάνεις στή μητέρα σου.». Καί ἡ γεμάτη τρυφερότητα ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ: «Ἦλθε ἡ ὥρα νά ἐλθῇς κοντά μου. Θά λάβῃς τήν δόξα, ἡ ὁποία σοῦ ἀνήκει. Θά καθήσῃς στά δεξιὰ μου, γιά νά εἶσαι κοντά εἰς τό τέκνον σου, εἰς τόν Υἱόν σου, καί γιά νά συνδιαιωνίζῃς μαζί μου».

Δοξάζουμε κι ἐμεῖς τήν Κυρία Θεοτόκο, ὅχι γιατί ἔχει ἀνάγκη τή δική μας ἀνθρώπινη δόξα, αὐτή πού εἶναι ἡ Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν καί τῶν Ἀγγέλων καί Κυρία πάντων ἡμῶν, ἀλλά γιατί μέσα ἀπό αὐτήν τη δοξολογική προσέγγιση, χαιρόμαστε. Καί χαιρόμαστε ὅχι μόνο γιά τή δόξα τῆς Μάνας μας τῆς Παναγιᾶς, ἀλλά γιά τό γεγονός πώς ἡ δική Της δόξα εἶναι πιστοποίηση καί διαβεβαίωση καί γιά τή δική μας δόξα κοντά στόν Υἱό Της, ὅλων ἡμῶν πού θέλουμε νά λεγόμεστε καί νά εἴμαστε παιδιά Της. Εὐτυχία εἶναι τό νά εἴμαστε μέ τόν Χριστό κι αὐτή πού κυρίως διασφαλίζει τήν οὐσιαστική μας σχέση μέ τόν Σωτῆρα Χριστό δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ἀχραντη Μητέρα Του καί Μητέρα ὅλων μας, ἡ ὁποία μέ τήν προσευχητική Της μεσιτεία καί παρέμβαση, ξέρει νά μᾶς σκεπάζει ὅλους προστατευτικά κάτω ἀπό τό Μαφόρι Της ὅσο ἄτακτα παιδιά κι ἄν εἴμαστε.

Ἄς δοξάσουμε λοιπόν, σήμερα τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἅς Τήν τιμήσουμε ὅπως τῆς ἀξίζει, ἅς ἀφήσουμε τή χαρά τῆς Ἑορτῆς νά καταλάβει τήν ψυχή μας μέ τή βεβαιότητα ὅτι βρίσκουμε στό πρόσωπό Της τή Φοβερά Προστασία, τήν Παραμυθία, τήν Προμήθεια καί ὅλα ὅσα ἡ ὑμνολογία μας ἔχει ἐμπνευσθεῖ γιά νά Τήν κατακοσμήσῃ δοξολογικά.

Αὐτῆς Ἀγίαις Πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

τ'Ο Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἱερώνυμος